

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/113/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614206420
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcal
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8614206420.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu: P. V. - MALF, Turany nad Ondavou č. XX, XXX XX P. nad M., proti žalovanému: Ján V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/X, XXX XX D., o zaplatenie 1.500,- Eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 01.12.2014 podal žalobca na Okresnom súde Svidník žalobu, ktorú nazval "žaloba pre trestný čin ohovárania § 373 ods. 1 Tr. zák. pre trestný čin - krivá svedecká výpoveď, Tr. z. č. 300/2005 § 346". Uviedol, že žalobu podáva pre úmyselné poškodenie jeho firmy a za poškodenie jeho mena. Konštatoval, že žalovaný bol na základe pracovnej zmluvy od 02.04.2002 do 31.07.2002 v pracovnom pomere so žalobcom v pozícii murár, pričom pracovný pomer s ním bol rozviazaný v skúšobnej dobe dohodou z dôvodu nekvalitných prác. Po nazretí do spisu 2C/425/02 dňa 25.11.2014 zistil, že žalovaný vedome klamal v úmysle privodiť žalobcovi trestné stíhanie. V uvedenom konaní žalovaný I. V. uviedol nepravdivé údaje, že žalobca v ČR zamestnával ľudí neoprávnene a bez príslušných oprávnení. Žalobca ďalej uviedol, že v spise 4C/131/04 sa nachádzajú kópie listov a dokladov, ktoré ho oprávňovali podnikáť v ČR. V konaní 2C/425/02 sudca vedome nevypočul jeho manželku, hoci to navrhoval. Sudca sa taktiež nezaoberal vyhrázaním žalovaného jeho manželke v čase, keď on nebol doma a manželkou bola žalovanému vyplatená suma 6.000,- Sk, 4.000,- Sk a 2.000,- Sk. Žalobca zároveň podáva návrh na zastavenie exekúcie 2C/425/02 a k žalobe žiada pripojiť spis 5C/117/1998. Konania boli vykonštruované a mali pripraviť rodinu V. o vlastnícke práva k pozemkom.

Na výzvu súdu, aby žalobca odstránil vady žaloby a uviedol jej petit žalobca uviedol, že žiada o vydanie platobného rozkazu na sumu 1.500,- Eur, pretože v konaní 2C/425/02 sa sudca nezaoberal už vyplatenou sumou 4.000,- Sk a 2.000,- Sk .

Na výzvu súdu, aby špecifikoval, z akého titulu si žalobca uplatňuje sumu 1.500,- Eur (z dôvodu náhrady škody, ochrany osobnosti, zmluvného nároku alebo iného právneho titulu) a ak je dôvodom krivá výpoveď svedka, nech predloží alebo označí rozhodnutie súdu, ktorým bola konštatovaná v trestnom konaní vina za uvedený trestný čin, žalobca uviedol, že nárok na zaplatenie 1.500,- Eur si uplatňuje z dôvodu náhrady škody, ochrany osobnosti, zmluvného nároku.

Na informatívnom výsluchu z dôvodu potreby odstránenia vád žaloby žalobca uviedol, že žiada zaplatenie sumy 1.500,- Eur a zároveň žiada, aby súd zastavil exekúciu sp. zn. 2Er/108/2006. Nárok na

zaplatenie si uplatňuje z titulu náhrady škody, ktorú predstavuje suma 36.750 Kč s úrokmi na základe faktúry spol. REKO a.s., ktorú pripojil k žalobe. O túto sumu bol stratový v dôsledku nekvalitných prác žalovaného ako jeho zamestnanca.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že ak žalobca na informatívnom výsluchu uviedol, že si uplatňuje náhradu škody 36.750,- Kč pre firmu REKO a.s., Brno, je potrebné zistiť, či takáto faktúra bola žalobcom uhradená a kedy, a teda či mu nejaká škoda vznikla. Ak ju uhradil, tak dňom úhrady začala plynúť premičacia doba (pri náhrade škody dvojročná), a preto vznáša námietku premičania žalovaného nároku. Okrem toho uviedol, že žalobcovi žiadnu škodu nespôsobil, ale naopak žalobca jemu nevyplatil mzdu v konaní OS Svidník 2C/425/2002, k čomu bol zaviazaný rozsudkom z 03.05.2004 a doposiaľ prebieha titulom predmetného rozsudku exekúcia, lebo mzdu žalobca dobrovoľne neuhradil. Práve so zastavením tejto exekúcie spája žalobca predmetný nárok, čo je procesne neprípustné. Svojim nepodloženým a nekompetentným návrhom žalobca zaťažuje súd a aj žalovaného, zjavne bezúspešne uplatňuje domnelé právo, a preto žalovaný žiadal, aby súd žalobcovi vyrubil súdny poplatok a po vykonanom dokazovaní žalobu zamietol a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil podaním zo dňa 30.03.2016, pričom výslovne súhlasil s tým, aby pojednávanie bolo vykonané v jeho neprítomnosti. Poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 01.03.2016 a žiadal žalobu zamietnuť. Preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec na pojednávaní v neprítomnosti žalovaného.

Žalobca na nariadenom pojednávaní uviedol, že si uplatňuje nárok za poškodenie dobrého mena jeho firmy a za ohováranie zo strany žalovaného. Žalovaný na základe pracovnej zmluvy zo dňa 20.04.2002 nastúpil do jeho firmy ako murár, ale aj napriek povinnosti predložiť potvrdenie o tom, že ovláda profesiu murára (na čo bol vyzývaný aj W.. B. - účtovníčkou žalobcu) toto potvrdenie nepredložil. V konaní 2C/425/2002 Ján Farbanec uviedol, že česká cudzinecká polícia mu zakázala pracovať pre absenciu povolení. V rozsudku v uvedenej veci je uvedené, že žalobca mal zamestnávať ľudí „na čierno“, čo ale podľa žalobcu nie je pravda. K tomu žalobca predložil viacero dokumentov, ktoré majú toto konštatovanie vyvracať (informačný leták úradu práce v Brne, zmluvu o dielo s firmou REKO, potvrdenie o zabezpečení ubytovania, kópiu časti cestovného pasu) a poukázal na to, že mal splnené všetky podmienky pre zamestnávanie ľudí v Českej republike. Konštatoval, že za žalovaného vyplnil aj registračnú kartu, ktorú by mu v prípade, že by nemal všetky platné povolenia, úrad práce nevydal. Taktiež za neho vybavil potvrdenie o prechodnom pobyte cudzinca na území ČR. Doklady mal zaniest na cudzineckú políciu sám žalovaný, žalobca to urobiť nemohol. Žalobca taktiež do spisu založil 3 listy zo stavebného denníka vypísané stavbyvedúcim p. V., z ktorých má vyplývať, že žalovaný V. svojou nekvalitnou prácou spôsobil to, že dielo muselo byť spolu s ďalšími zamestnancami opravované. Ďalej poukázal na čestné prehlásenie Dr. C. o tom, že žalobca mal v ČR prenajatú časť nehnuteľnosti aj so súhlasom majiteľa, aby tam mal aj miesto podnikania, a preto ho tam mohli české orgány nájsť a doručovať mu tam písomnosti. Žalobca taktiež konštatoval, že v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/425/2002 žalovanýXXX úmyselne nepredložil doklad o odpracovaných hodinách, o ktorý mohol požiadať a neurobil tak preto, lebo tam bol zaznamenaný aj zoznam škôd, ktoré spôsobil.XXX si uplatnil mzdu v rozsahu 208 hodín, avšak v skutočnosti odpracoval len 140 hodín, z toho 40 hodín sa týkalo nekvalitne prevedených prác a to zle osadeného balkóna. Sumu vo výške 1.500,- Eur si žalobca uplatňuje z titulu ohovárania (žalovaný ho mal ohovoriť). Žalovaný mal uviesť nepravdivé informácie, že je murár a nepredložil k tomu doklady a spôsobil mu aj škodu tých 36.000 Kč za nekvalitne prevedenú prácu. Tú mu mal spôsobiť niekedy v máji 2002 nekvalitne urobenými priečkami a balkóna, ktoré museli byť prerábané a súvisia s faktúrou vystavenou spoločnosťou REKO a.s.. Žalobca uviedol, že o škode sa dozvedel niekedy v máji/maximálne júni 2002, keď mu to oznámil stavbyvedúci. Predmetná faktúra bola uhradená uvedenej firme tak, že mu ju uvedená spoločnosť strhla z odmeny zo zmluvy o dielo.

Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie vyjadrením žalobcu a listinnými dôkazmi a to: návrhom na začatie konania, sťažnosťou proti uzneseniu zo dňa 21.5.2009, uznesením OR PZ Svidník zo dňa 26.6.2009, pracovnou zmluvou medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 2.4.2002, doplnením návrhu zo dňa 10.2.2015, informačným letákom Úradu práce Brno zo dňa 7.5.2002, faktúrou č. 206/581/02 čl. 28, registračnou kartou na čl. 30, potvrdením Motela Betnem zo dňa 28.3.2002, čestným prehlásením o ubytovaní čl. 32, žalobou o náhradu mzdy podanou na OS SK dňa 6.9.2002, doplnením návrhu žalobcu zo dňa 10.5.2015, zápisnicou o informatívnom výsluchu zo dňa 22.6.2015, podaním žalobcu zo dňa

9.8.2015, doplnením príloh žalôb a podaní zo dňa 25.11.2015, vyjadrením žalovaného zo dňa 1.3.2016, kópiou 3 listov stavebného denníka, zmluvou o dielo medzi objednávateľom REKO a.s. a zhotoviteľom P. V. - Malf zo dňa 30.6.2001, ospravedlnením žalovaného z pojednávania, kópiou cestovného pasu žalobcu spolu s potvrdením Polície ČR, obsahom pripojených spisov a to: spisu OS Svidník sp. zn. 2C/425/2002 a z neho žalobou, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 3.5.2004 a uznesením na čl. 67 zo dňa 8.2.2005 a spisu OS Svidník sp. zn. 4C/131/2004 a z neho žalobou a uznesením na čl. 38 zo dňa 8.8.2007 a zistil tento skutkový stav:

Z pracovnej zmluvy zo dňa 02.04.2002 súd zistil, že túto pracovnú zmluvu uzavreli žalovaný (ako zamestnanec) so žalobcom (ako zamestnávateľom) a to na dobu určitú s nástupom do práce od 02.04.2002 do 30.09.2002 so skúšobnou dobou 3 mesiace na pracovnú pozíciu murár.

Z faktúry č. 206/581/02 súd zistil, že touto faktúrou si spoločnosť REKO a.s., tŕ. kpt. Jaroče 26, 602 00 Brno uplatnila voči žalobcovi z titulu náhrady strát na stavbe Černovice - Dvouřádky sumu 36.750,- Kč. (35.000,- Kč + 1,750,- Kč DPH). Faktúra bola vystavená dňa 17.12.2002 s dátumom splatnosti 31.12.2002.

Zo spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 2C/425/2002 súd zistil, že v uvedenom konaní si žalovaný (v pozícii žalobcu) uplatnil voči žalobcovi (v pozícii žalovaného) žalobou nárok na nevyplatenú mzdu vo výške 12.480,- Kč + náklady na cestovné vo výške 3.600,- Sk. Okresný súd Svidník rozsudkom č.k. 2C/425/02-29 zo dňa 03.05.2004 žalobe vyhovel. Žalobca (v pozícii žalovaného) podal proti rozsudku odvolanie, avšak pre nezaplatenie súdneho poplatku za odvolanie bolo odvolacie konanie uznesením č.k. 2C/425/02-67 zo dňa 08.02.2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť 01.03.2005, zastavené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.08.2004.

Zo spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/131/2004 súd zistil, že v uvedenom konaní podal žalobca voči žalovanému dňa 05.08.2004 žalobu za úmyselné poškodenie jeho firmy a poškodenie jeho mena. Konanie bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku za žalobu uznesením č.k. 4C/131/04-36 zo dňa 08.08.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.09.2007.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe okrem spochybnenia škody vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 OZ premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 106 ods. 1 a 2 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 420 ods. 1 a 2 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 179 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalobca vo svojich písomných a ústnych vyjadreniach uviedol, že si voči žalovanému uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 1.500,- Eur z titulu náhrady škody, ktorá mu mala byť žalovaným spôsobená tým, že v roku 2004 ako robotník mal vykonať nekvalitnú prácu, v dôsledku čomu mala byť žalobcovi vystavená faktúra spoločnosťou REKO na zaplatenie 36.750,- Kč. Žalobca taktiež uviedol, že škoda mu mala vzniknúť aj „poškodeným jeho firmy a jeho mena“ tým, že žalovaný mal v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník sp. zn. 2C/425/2002 uvádzať podľa žalobcu nepravdivé informácie (že žalobca mal zamestnávať ľudí v ČR na čierno, nepravdivé informácie o počte odpracovaných hodín a pod.), čím sa mal dokonca podľa žalobcu dopustiť aj trestného činu ohovárania a krivej výpovede.

Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, a preto sa súd v prvom rade zaoberal touto námietkou.

V zmysle citovaného ustanovenia § 106 ods. 1 a 2 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla.

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie náhrady škody z titulu žalobcom tvrdených nekvalitne vykonaných prác zo strany žalovaného, tak žalobca sám uviedol, že takáto škoda mala vzniknúť v máji 2002 a on (žalobca) sa o nej dozvedel asi o 2 týždne na to od stavbyvedúceho, t.j. v máji alebo júni 2002. Žalobu žalobca podal dňa 01.12.2014, tzn. o viac ako o 12 rokov neskôr, ako škoda podľa jeho tvrdenia vznikla a po tom, ako sa o nej dozvedel. Žalobca tak podal žalobu po uplynutí jednak subjektívnej (dvojiročnej) ako aj objektívnej (trojiročnej) premlčacej doby, pričom už uplynutie subjektívnej (dvojiročnej) premlčacej doby má za následok premlčanie nároku. V dôsledku vznesenej námietky premlčania tak nebolo možné uplatnený nárok z tohto titulu priznať (§ 100 ods. 1 OZ).

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie náhrady škody z titulu „poškodenia jeho firmy a jeho mena“ tvrdeniami žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2C/425/2002, tak v uvedenom konaní podal žalovaný (v pozícii žalobcu) žalobu dňa 06.09.2002, ktorá bola doručená žalobcovi (v pozícii žalovaného) dňa 22.01.2003. Pojednávania, ktoré sa vo veci uskutočnilo dňa 03.05.2004 a na ktorom bolo vo veci rozhodnuté, sa nezúčastnil ani žalobca a ani žalovaný (zúčastnila sa ho zástupkyňa žalobcu Jána V.). Rozsudok bol žalobcovi (v pozícii žalovaného) doručený dňa 26.07.2004 a právoplatnosť nadobudol dňa 26.08.2004. Po rozhodnutí žalovaný I. V. (v pozícii žalobcu) nevykonal v uvedenom konaní žiaden úkon. Je teda možné ustáliť, že bez ohľadu na to, aké vyjadrenia žalovaného I. V., prezentované v konaní 2C/425/2002 mali poškodiť firmu a meno žalobcu, žalobca sa ich musel dozvedieť najneskôr dňa 26.07.2004, keď mu bol doručený rozsudok vo veci. Aj v tomto prípade je tak možné konštatovať, že ak žalobca podal žalobu o náhradu škody dňa 01.12.2014, tzn. o viac ako o 10 rokov neskôr, podal ju po uplynutí jednak subjektívnej (dvojiročnej) ako aj objektívnej (trojiročnej) premlčacej doby. Ak žalobca uviedol, že žalovaný mal konať úmyselne, tak je nutné uviesť, že v prípade úmyselne spôsobenej škody je síce objektívna premlčacia doba 10 rokov, avšak už uplynutie subjektívnej (dvojiročnej) premlčacej doby má za následok premlčanie nároku bez ohľadu na uplynutie objektívnej premlčacej doby. Navyše ako je vyššie konštatované, žaloba bola podaná po viac ako 10 rokoch od doby, kedy podľa tvrdenia žalobcu mala konaním žalovaného vzniknúť. V dôsledku vznesenej námietky premlčania tak nebolo možné uplatnený nárok ani z tohto titulu priznať (§ 100 ods. 1 OZ).

Premlčanie je možné chápať ako právny následok kvalifikovaného plynutia času vo vzťahu k povahe subjektívneho práva. Vo vzťahu k dlžníkovi je možné premlčanie chápať ako ochranu jeho postavenia v tom zmysle, že sa môže brániť vymáhaniu splnenia svojich subjektívnych povinností po kvalifikovanom časovom odstupe. Uplynutím kvalifikovaného časového odstupe sa záujem objektívneho práva na ochrane subjektívnych práv znižuje a ponecháva sa v režime dispozície osôb právneho vzťahu. Zmyslom inštitútu premlčania vo vzťahu k veriteľovi (žalobcovi) je stimulácia jeho aktívneho prístupu k uplatňovaniu svojich subjektívnych práv, pretože zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“ („bdelým patrí právo“, teda objektívne právo chráni toho, kto náležite dbá na svoje subjektívne právo) vyplýva, že o existencii kvalifikovaného časového odstupe vo forme premlčacej lehoty je informovaný. Inštitút premlčania má dopady aj na oblasť práva procesného. Čím dlhší je časový odstup medzi fakticitou deja skutkovej podstaty (správania sa osôb) a rozhodovaním súdu o tomto skutkovom deji, tým je väčšia pravdepodobnosť objektívnej nehospodárnosti tohto súdneho konania. So zvyšujúcim sa časovým odstupom sa zvyšuje riziko dôkaznej núdze sporových strán, čo má nepochybne svoj vplyv na dĺžku súdneho konania (cit.: Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2015, str. 677). Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň zabránil tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania tým zabraňuje dlhodobému trvaní práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom na príslušnom orgáne svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva (porov. napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 1.5.2005, sp. zn. 1 Cdo 148/2004, publikovaný v ZSP 30/2005).

Vzhľadom na to, že žalobcom uplatnený nárok je v dôsledku uplynutia premlčacej doby premlčaný a žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd nemohol žalobe žalobcu vyhovieť a bez ďalšieho musel žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Súd sa tak ďalej nezaoberal skutkovými okolnosťami vo veci samej. Zásada hospodárnosti konania totiž musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napríklad výšky zostatku pôžičky, bezdôvodného obohatenia, škody a pod. (taktiež porov. napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 1.5.2005, sp. zn. 1 Cdo 148/2004, publikovaný v ZSP 30/2005).

Aj napriek tomu pre úplnosť (bez porušenia zásady hospodárnosti konania) súd poznamenáva, že pokiaľ žalobca vo svojich podaniach namietal procesný postup súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/425/2002 (namietal nepravdivosť tvrdení žalovaného; namietal to, že sa súd nezaoberal jeho tvrdeniami, nevypočul ním navrhovaného svedka - jeho manželku a pod.), tak súdu v tomto konaní neprináleží hodnotiť postup v inom súdnom konaní. Ak žalobca mal výhrady ku konaniu, mohol ich prezentovať v priebehu uvedeného konania a prípadné skutkové zistenia, právne posúdenie ako aj procesný postup mohol namietat procesnými úkonmi v konaní (či už vyjadreniami vo veci alebo uplatnením opravných prostriedkov). Uvedené konanie je ale právoplatne skončené.

Pokiaľ žalobca v žalobe uviedol, že nárok si uplatňuje z titulu trestného činu ohovárania § 373 ods. 1 Tr. zák. a pre trestný čin krivej svedeckej výpovede, tak tu je na mieste potrebné uviesť, že v tomto (občianskom súdnom) konaní nie je súd oprávnený konštatovať spáchanie trestného činu. Spáchanie trestného činu a vinu môže súd konštatovať len v trestnom konaní, pričom žalobca neuviedol, že by žalovaný bol v minulosti za uvedené trestné činy odsúdený. Uznesením č.k. 8C/113/2014-47 zo dňa 13.04.2015, ktoré mu bolo doručené do vlastných rúk dňa 20.04.2015, bol pritom vyzvaný, aby predložil, prípadne označil rozhodnutie súdu, ktorým bola I. V. v trestnom konaní konštatovaná vina z dôvodu krivej výpovede.

Žalobca taktiež žiadal zastavenie exekúcie vedenej pod sp. zn. 2Er/108/2006. Tu sa súd stotožňuje s tvrdením žalovaného vo vyjadrení k žalobe, že je procesne neprípustné spájať zastavenie exekúcie s týmto konaním. Jedným zo základných ústavných práv je tzv. právo na zákonného sudcu, obsiahnuté v článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého „Nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. Súd (resp. sudca) v tomto súdnom konaní nemôže rozhodnúť o zastavení exekúcie (inej

právnej veci), v ktorej navyše koná iný zákonný sudca. Postup navrhovaný žalobcom (t.j. aby súd v tomto konaní rozhodol o zastavení exekúcie a tým de facto aby sudca rozhodol vo veci patriacej inému sudcovi) by bol tak evidentne zásahom to vyššie uvedeného práva garantovaného Ústavou Slovenskej republiky. Súd tak v tomto konaní po tom, čo žalobca na informatívnom výsluchu uviedol, že žiada zastavenie exekúcie vedenej pod sp. zn. 2Er/108/2006, mohol urobiť len toľko, že kópiu zápisnice založil do spisu vedeného pod sp. zn. 2Er/108/2006.

Pred skončením dokazovania žalobca navrhol doplniť dokazovanie a to vyžiadanim dokladu o tom, že žalovaný mal spôsobilosť vykonávať prácu murára a ak žalovaný tvrdí, že poškodiť mal žalobca jeho, tak aj doklad o tom, že bol nejakým spôsobom poškodený v čase keď pracoval pre firmu v ČR. To znamená aby predložil nejaký doklad o tom, že bolo voči nemu vedené nejaké správne konanie alebo iné konanie.

Súd ale návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania zamietol a to z dôvodu, že takéto dokazovanie by bolo vzhľadom na premlčanie uplatneného nároku nevhodné. Navyše žalovaný vo svojom vyjadrení žiadnym spôsobom nekonštatoval, že by mal byť poškodený konaním žalobcu v čase, keď pracoval v ČR, ale konštatoval, že žalobca mu nevyplatil mzdu, na čo bol zaviazaný rozsudkom sp. zn. 2C/425/2002 a z toho titulu prebieha exekúcia, pretože mzdu mu žalobca dobrovoľne neuhradil.

Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 a 2 O.s.p.. V konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, ktorý si vo vyjadrení k žalobe uplatnil právo na náhradu trov konania, ktoré ale v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísľil. Z obsahu spisu žiadne trovy žalovaného nevyplývajú, a preto súd v súlade s § 151 ods. 2 O.s.p. nebol pri písomnom vyhotovení rozsudku viazaný vyhláseným znením výroku rozsudku o trovách konania (súd vyhlásil výrok, ktorým žalovanému priznáva náhradu trov konania, pretože v čase vyhlásenia nebolo zrejmé, či trovy budú alebo nebudú žalovaným vyčíslené) a o trovách konania rozhodol tak, že v konaní úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).